

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010908
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114010908.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2015 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obvineného

F. J. J.,

nar. XX.XX.XXXX v X. B., trvale bytom X. B., H. XXX/X, prechodne bytom B., P. XXXX/XX,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/72/2014 zo dňa 20.02.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na obvineného F. J. J. obžalobu č. 1Pv 291/12/3309 zo dňa 20.05.2014, doručenú Okresnému súdu Trenčín dňa 21.05.2014, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., pretože ako obchodný zástupca spoločnosti V. L. SK s.r.o., si ponechal finančné prostriedky, ktoré získal predajom tovaru v období od 13.02.2012 do 07.03.2012, ktorého majiteľom je spoločnosť V. L. SK s.r.o. a ktoré mal odovzdávať každý piatok v pobočke spoločnosti v Trenčíne, ktorej týmto svojím konaním spôsobil škodu vo výške 6.259,27 Eur.

Uznesením súdu prvého stupňa samosudkyňa podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr.por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por. trestné stíhanie pre vyššie uvedený skutok zastavila, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor. Prokurátor sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že v danom prípade ide o obchodnoprávny vzťah, ktorý nie je predmetom ochrany prostriedkami trestného práva, pretože nebol preukázaný úmysel obžalovaného spáchať trestnú činnosť. Podľa názoru prokurátora bez vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní nemožno vysloviť jednoznačný záver, že predmetný skutok nie je trestný čin. Prokurátor pritom poukázal na dôkazy zadovážené v prípravnom konaní (výsluchy svedkov, kúpne zmluvy, pokladničné doklady spoločnosti V. L. SK, s.r.o., faktúry, potvrdenie o zálohe, zmluva o obchodnom zastúpení). Súd prvého stupňa sa pritom so všetkými zabezpečenými dôkazmi nevysporiadal v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por. Prokurátor navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K sťažnosti sa písomne vyjadril aj obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne. Podľa názoru obhajkyne neboli naplnené znaky subjektívnej ani objektívnej stránky trestného činu. Navrhla sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa správne procesne postupovala, keď rozhodnutie o zastavení trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por. urobila v rámci preskúmania obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr.por. bez toho, aby vo veci nariadila verejné zasadnutie alebo hlavné pojednávanie (samosudca neverejné zasadnutie nekoná). K procesnej námietke prokurátora, že dôkazy mali byť vykonané na hlavnom pojednávaní, senát nadriadeného súdu uvádza, že súd prvého stupňa sa stotožnil so skutkovými zisteniami uvedenými v obžalobe, práve na základe dôkazov zadovážených v prípravnom konaní.

Dôvod, pre ktorý bolo zastavené trestné stíhanie (§ 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por.), prichádza do úvahy len vtedy, keď skutok, pre ktorý sa zastavuje trestné stíhanie, je preukázaný, avšak podľa názoru súdu prvého stupňa tento skutok nie je trestným činom.

V ďalšom sa senát krajského súdu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na porušenia práv a povinností z predmetného obchodného vzťahu nie je potrebné použiť prostriedky trestného práva (tzv. princíp ultima ratio - posledný, krajný prostriedok).

Práva a povinnosti obvineného a poškodeného boli upravené zmluvou o obchodnom zastúpení, vrátane povinnosti obvineného odovzdávať peniaze získané predajom tovaru. Porušenie povinností zo strany obvineného tohto „zmluvného vzťahu“ by bolo možné eventuálne postihnúť prostriedkami trestného práva len, ak by „nápravu“ nebolo možné dosiahnuť mimotrestnými prostriedkami. Samotný poškodený P. Q. pritom uviedol, že obvinený si svoj záväzok uvedomuje a dokonca podpísal písomnosť označenú ako zálohy.

Samosudkyňa pritom v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia správne poukázala na to, že poškodená spoločnosť sa ani nepokúsila vzniknutý spor riešiť „civilnými“ prostriedkami tak, ako vyplynuli z vyššie uvedenej zmluvy o obchodnom zastúpení. Eventuálny trestnoprávny vzťah by potom ale prichádzal do úvahy, ak by sa obvinený vyhýbal svojim finančným povinnostiam v rámci takéhoto netrestného konania (rozhodcovské konanie, obchodnoprávne konanie na súde).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.